

Smo majhen del velikega Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta Republike Slovenije URI – Soča v Ljubljani. Nekateri se tu srečujemo skoraj od svojega rojstva dalje, drugi so se nam v želji po čim boljšem okrevanju po različnih nezgodah in boleznih pridružili kasneje. Med seboj smo si zelo različni, tako po starosti kot tudi glede na čas, ki ga prebijemo na otroškem oddelku URI – Soča. Nekateri pridejo sem samo enkrat, drugi se vračajo pogosto, celo večkrat na leto, več let. Le nekateri, ta veliki, ostanejo tukaj sami, druge spremljajo starši. Če v zgodnjih večernih urah pokukaš na oddelek se ti zlahka zazdi, da smo ena velika družina – mame in očetje se družijo ob klepetu, otroci se, ustvarjajo, ta veliki se učimo, "srfamo" po spletu, dojenčki jokajo ... Prav vse pa nas druži silna vnema, s katero hitimo iz fizioterapije v delovno terapijo, pa k logopedu, psihologu, k specialni pedagoginji in nekateri v šolo. Glede na našo delovno vnemo bi se mirno lahko imenovali tudi mravljice, pa se ne! Bivamo in delamo v stavbi, katere zunanost nas spomni na marjetico. Od tod naš simbol. V letu 2009/10 smo dobili novo maskoto – **MARJETICE**.

September 2012

Likovna delavnica

Na otroškem oddelku Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta RS Soča (URI Soča) smo v okviru mednarodnega tedna otroka v četrtek, 4. 10. 2012, priredili že 5. tradicionalno likovno ustvarjalno delavnico. Na njej je sodelovalo 12 učencev, ki so trenutno vključeni v učno delo v procesu rehabilitacije, ter tudi tisti, ki se še občasno vključujejo v rehabilitacijo.

Likovna delavnica je obenem tudi del projekta Plakat miru, ki se pod okriljem mednarodnega združenja Lions hkrati odvija v 60-ih državah.

Na ustvarjalni delavnici so učenci s slikarjem svetovnega slovesa Rudijem Španzлом, ki jih je obiskal že tretjič, izdelovali plakate miru. Letos so učenci risali na temo Predstavljam si mir.

Risbe, ustvarjene v likovni delavnici, sodelujejo v klubskem izboru Lions kluba Ljubljana — Ilirija, najboljša med njimi pa se uvrsti na slovenski izbor vseh klubov Lions v Sloveniji.

Slikar Rudi Španzel je ob zaključku likovne delavnice s predstavnicama Lions kluba Ljubljana Ilirija, Aljo Novak Viryent in Evo Golc, ter Sabino Andlovic in Tanjo Babnik iz bolnišnične šole, izbral risbo, ki bo šla na vseslovenski izbor v kategoriji od 11 do 13 let. Izbrana je bila risba Kristjana Žagarja POT NAVZGOR.

Vse risbe, ki so nastale v ustvarjalni delavnici, bodo razstavljene na otroškem oddelku URI Soča.

Mladi umetniki so že dobili navdih.

Nasveti oblikovalke Alje so bili Mihi v pomoč.

Hana s slikarjem Rudijem Španzлом

Evelina, 7 let

Izbor slike za nadaljnje tekmovanje

Oktober 2012

Ljubljanski grad

Skupaj z gosti iz tujine, s katerimi sodelujemo v projektu Comenius – Štorklja potuje, smo z vozilom za prevoz oseb na invalidskih vozičkih odpeljali na Ljubljanski grad.

Na sončen, a hladen jesenski dan smo se sprehodili okoli gradu in uživali v pogledu na prebujajočo se Ljubljano. Z nami je bila tudi maskota projekta, štorklja Mici. Z grajskega dvorišča smo se povzpeli na obzidje, skozi teleskop opazovali bližnje hribe, gore, celo Triglav se je bohotal v daljavi. Anja in Žiga sta si izdelala spominski kovanec z odtisom gradu in zmaja. Strme stopnice so nam preprečile vzpon na razgledni stolp, zato smo ga opazovali z dvorišča. Z malo domišljije smo videli tudi ljubljanskega zmaja, ki varuje meščane. V grajski kapelici nas je pričakal grajski pisar, ki je s peresom in izjemno lepimi črkami zapisoval naša imena in imena naših prijateljev. Obljubil je, da nas obišče na Soči.

Zgodovinsko popotovanje med grajskimi zidovi je bilo tako za nas kot za našo Mici zanimivo in enkratno doživetje.

Prilagojeno vozilo

Obzidje

Kovanje kovanca

Grajsko dvorišče

Pri grajskem pisarju

Naša imena

November 2012

DOBRONAMERNI DOGODEK – LJUBEZEN

V ljubljanskem Koloseju se je v četrtek, 6. decembra 2012, ob 13. uri odvijal Dobronamerni dogodek, kjer so otroci bolnišnične šole na URI Soča, glasbeniki in drugi znani obrazi na svojstven način izrazili, kaj zanje pomeni ljubezen. To je bil hkrati tudi uradni začetek zbiranja denarja za kulturno-športno izmenjavo učencev bolnišnične šole na URI Soča v Bruslju in urejanje dodatnega prostora za izvajanje pedagoškega in terapevtskega dela na URI Soča.

Predstavitve v Koloseju so s svojimi nastopi podprli Arne Hodalič, otroci iz URI Soča, družina Ferkulj z novinarko Živo Slokan, Gal Jakič in Nina Wabra Jakič, glasbeniki Gal in Severa Gjurin, družina Hawlina, violončelistka Tanja Babnik z družino in psiholog Aleksander Zadel. Vsak je na svoj način prikazal, povedal, zaigral ali zapel, kaj zanj pomeni ljubezen in kako jo izraža.

Dogodek je že četrto leto organiziralo in sponzoriralo podjetje REPRO MS.

In kako učenci bolnišnične šole na URI Soča razmišljajo o ljubezni?

[LJUBEZEN \(zvočni posnetek\)](#)

Tiana Mlakar, 6 let

Vrtiljak življenja

December 2012

Naši sončki in čajanka

Trojčice Tamara, Tina in Teja Belec, učenke 6. razreda, so bile v lanskem letu kar dvakrat po štiri tedne vključene v celostno rehabilitacijo. Bile so zelo pridne učenke bolnišnične šole. V spomladanskem času rehabilitacije so se srečale tudi s fotografom Arnejem Hodaličem, ki večkrat obišče bolnišnično šolo na Soči in ji pomaga.

Razmišljal je, da bi s fotografijami deklic ustvaril dobrodelni koledar 2013.

Tamara, Tina in Teja so bile seveda takoj za sodelovanje.

Na osnovi spisa *Moje sanje*, ki ga je napisala vsaka od trojčic, so bile narejene čudovite fotografije.

Tamara

Teja

Tina

Teja, Tina, Arne in Tamara

Ker fotografij za tradicionalni koledar *Dva obraza našega sveta 2013* ni bilo dovolj, se je fotograf odločil, da bo za ta koledar uporabil druge fotografije iz svojega arhiva.

Na pobudo tiskarja Mirana Povaleja iz tiskarne DTP pa je za naše trojčice nastal manjši koledar z naslovom *NAŠI SONČKI*, ki so ga trojčice v dar prejele na Dobronamernem dogodku v Koloseju.

V zahvalo za vse, kar je Arne Hodalič naredil za učence na Soči, so mu učenci bolnišnične šole napisali zahvalo.

Branje zahvale
ob čaju in
potici.

Zahvala z naslovnico Barve sveta.

Arne ugotavlja, kaj je na naslovnici
zahvale.

Januar 2013

Union Olimpija

V sredo, 30. 1. 2013, sta nas s svojim obiskom na otroškem oddelku Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta RS Soča razveselila dva košarkarja Uniona Olimpije. Učenca bolnišnične šole, Luka iz 6. razreda in Tjaša iz 3. razreda, ter Robert, predšolski, in njihove mamice smo ob 14. uri v telovadnici počakali košarkarja Dina Murića in Luka Kokola.

V nadaljevanju sta nam Dino in Luka predstavila, s čim se ukvarjata, kako poteka njun dan in tudi z veseljem odgovorila na vsa naša vprašanja. Dino nam je tudi zaupal, da je bil v času svojega šolanja kar pol leta na rehabilitaciji po poškodbi kolena. Njegova uspešna rehabilitacija nas je vse zelo zanimala.

Vsi smo nestrpno pričakovali, ko sta nam pokazala, kako se meče na koš. Svoje spretnosti smo tudi sami preskusili, nekateri na velikem, drugi pa na majhnem košu. Vsem je šlo zelo dobro!

Ko smo se razgibali, sta učenca Luka in Tjaša košarkarjema razkazala otroški oddelek URI Soča in tudi svoji sobi. Dino in Luka sta bila nad urejenima sobama navdušena. Igranje košarke pa nas je tudi utrudilo, zato smo se odpravili v jedilnico, kjer smo se okrepčali z vodo, piškoti in pomarančami. Po prijetnem in sproščenem klepetu smo košarkarja prosili še za avtograme, ki sta nam jih z veseljem napisala.

Druženje je bilo zelo zabavno, zato so urice, ki smo jih preživeli skupaj, minile zelo hitro.

OGLED TJAŠINE SOBE

DAJANJE AVTOGRAMOV

NAJBOLJŠI
KOŠARKARJI DNEVA

PRISOTNI OB PRIHODU KOŠARKARJEV

Februar 2013

Zaključek likovne delavnice ob slovenskem kulturnem prazniku

Ob slovenskem kulturnem prazniku so učenci na URI Soča v sodelovanju z Lions klubom Ljubljana Iliria in tretješolci OŠ Ledina, ki jih je vodila učiteljica Natalija Rožnik, pripravili otvoritev likovne razstave Predstavljam si mir. Na dogodek so bili povabljeni otroci, njihovi starši in sorojenci, ki so skupaj ustvarjali v likovni delavnici, pridružili pa so se jim tudi zaposleni na oddelku.

Nastopali so učenci na rehabilitaciji, ki so recitali Prešernovo Zdravljico in igrali na harmoniko, učenci OŠ Ledina pa so igrali na različne instrumente in skupaj zapeli pesem Jabolko.

Jaka je recitiral Prešernovo Zdravljico in igral na harmoniko.

Borut Grmšek, predsednik Lions kluba Ljubljana Iliria, in Eva Golc, soorganizatorka dogodka Lions kluba, sta vsem prisotnim ustvarjalcem likovne delavnice podelila priznanja in darila.

Matic je dobil priznanje za svojo sliko Raketa.

Filip je dobil priznanje za sliko Zaspana luna.

Anita je dobila priznanje za sliko Mirna noč.

Miha je dobil priznanje za sliko Vesolje.

Hana je dobila priznanje za sliko Plaža.

Ob zaključku kulturnega programa je potekala tudi uradna otvoritev razstave slik na otroškem oddelku Marjetica.

Na dogodku smo poudarili, kako pomembna je za razvoj vsakega naroda kultura, ki jo moramo gojiti in razvijati. Velika vrednost dogodka pa je bila tudi v tem, da so se srečanja udeležile cele družine in da so imeli tudi sorojenci možnost predstaviti se in sodelovati.

Najlepše se zahvaljujemo Lions klubu Ljubljana Iliria, ki nam omogoča sodelovanje na dogodku in nas tudi materialno podpira.

Zmagovalna slika likovnega natečaja

Pot navzgor Kristijan Žagar, 11 let

Marec 2013

Leonardo da Vinci

Bil je torek in bil sem v URI Soča. Matej, jaz, Vid, Lucija, učiteljici Tanja in Tjaša smo si ogledali razstavo Leonarda da Vinci.

Pred začetkom ogleda razstave.

Po koncu vseh terapij smo se odpravili na pot. Odpravili smo se peš. Po nekaj minutah hoje smo prišli do Gospodarskega razstavišča, kjer je bila razstava. Peljali smo se kar s tovornim dvigalom, saj so bili trije od udeleženi na vozičku.

Najprej je učiteljica Tanja plačala karte in potem smo si šli ogledat razstavljenе predmete, slike, rokopise in videoposnetke. Prinesli smo fotoaparata, da bi fotografirali, a to žal ni bilo dovoljeno.

Na velikih panojih je pisalo v različnih jezikih nekaj o njegovem delu. Potem smo videli tudi nekaj njegovih izdelkov. Teh se ni smelo dotikati, zato smo si jih lahko ogledali le od daleč.

Ogled tanka

Sprehajali smo se še nekaj časa ter nato prišli do izumov, ki smo se jih lahko dotikali in preizkušali njihovo uporabnost. Zelo zanimiva je bila ogledalna omara. Med ogledovanjem razstave smo naleteli tudi na nekaj filmčkov o zlatem rezu in podobnih rečeh.

Kmalu smo prišli do konca in mislim, da je razstava ostala vsem v lepem spominu.

Luka Bošnjak, 6. razred, in Vid Arko, 1. razred

April 2013

Posebni prijatelji

V četrtek, 11. aprila, smo na Soči združili prijetno s koristnim. V okviru delavnice, ki smo jo izvedli skupaj s kulturno-ekološkim društvom Smetumet, smo iz odpadnega papirja in zamaškov, ki smo jih že prej pridno zbirali, izdelovali didaktične igre spomin ter se ob tem zabavali.

Maja in Alenka iz društva Smetumet sta na hodniku pred otroškim oddelkom najprej pripravili razstavo z naslovom POSEBNI PRIJATELJI, ki bo dalj časa ostala na ogled vsem na URI Soča.

Posebni prijatelji

Zatem pa sta se popolnoma posvetili otrokom na oddelku ter dijakom iz CIRIUS Kamnik, ki so ta dan prišli obiskat svojo sošolko. Učenci in dijaki so po navodilih iz odpadnega materiala izdelovali igro spomin in škatlice iz papirja. Tako nismo dobili le zanimivih, unikatnih in uporabnih izdelkov, ampak smo obenem prispevali tudi k bolj čistemu okolju.

Izdelava igre spomin iz zamaškov

V času našega druženja pa smo morali seveda preveriti tudi, kdo ima najboljši spomin. Tekmovanje je bilo zelo napeto in obenem zabavno. Še posebej je bila zadovoljna dijakinja Lucija, ki je ta čas izkoristila tudi za klepet in druženje s svojimi sošolci, ki jih že kar nekaj časa ni videla.

Popoldan je tako minil v prijetnem, sproščenem in ustvarjalnem vzdušju.

Veselo snidenje

Maj 2013
Arne Hodalič

ARNE HODALIČ,

je oseba širokega srca, ki svoj notranji mir najde na številnih potovanjih v različne kulturne in geografske sredine. Že vse življenje skozi fotografski objektiv odkriva lepote narave, pa tudi grozote človeštva.

A. Hodalič, fotoportret

Arne Hodalič je svetovno znan in priznan slovenski fotograf, rojen 10. 7. 1955 v Ljubljani. Po končani Poljanski gimnaziji je nadaljeval študij na Biotehnični fakulteti v Ljubljani in ga leta 1980 uspešno zaključil kot profesor biologije.

A. Hodalič, Ljubljana

Že v času študija se je začel ukvarjati z razstavljanjem fotografij. Leta 1987 je postal poklicni fotograf in od tedaj se aktivno ukvarja s fotografijo doma in v svetu.

Od leta 1990 naprej je živel v Lausanni v Švici in deloval v Parizu kot novinar, član različnih agencij (Gamma Press, GLMR, Explorer, Saola Press idr.) ter kot gostujoči predavatelj za fotoreporterstvo na Parsons School of Design v Parizu. V tem času se je specializiral še za podvodno fotografijo in video snemanje. Je eden od avtorjev multimedijske agencije "Corbis", ustanovljene na pobudo Billa Gatesa (Microsoft) .

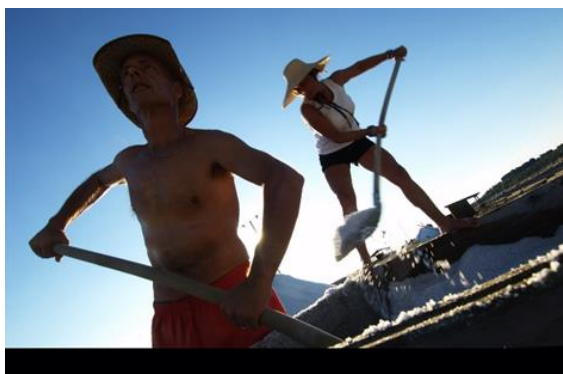
V Slovenijo se je vrnil leta 1996, kjer nadaljuje svojo uspešno fotografsko pot.

Leta 2007 je bila v National Geographicu objavljena reportaža o reki Ljubljanici. To je bila tudi prva objava Slovenca v tej reviji po osamosvojitvi Slovenije, na kar je Arne zelo ponosen.

A. Hodalič, Reka Ljubljanica

Potovanja po nešteti rekah tega sveta, iskanje potopljenih zakladov, raziskovanja podzemlja, neprehodnih hribov in vlažnih džungel vseh kontinentov, stik z izgubljenimi civilizacijami, tujimi in domačimi kulturami ali pa z na pol izumrlimi vrstami redkih živali ... Vse to ima zanj globlji smisel in sporočilo, ki ga dokumentira za svet okoli sebe. Le tako jih bomo z njegovo pomočjo znali ceniti, saj bodo drugače po tihem izginile.

A. Hodalič, Sečoveljske soline

A. Hodalič, Sečoveljske soline

A. Hodalič, Blejsko jezero

A. Hodalič, Cerknjsko podolje

Junij 2013

Fotograf svetovnega slovesa Arne Hodalič

ARNE HODALIČ, fotograf svetovnega slovesa
Njegovo humanitarno delo in udejstvovanje

Arne zna prisluhniti in pomaga otrokom, ki so mnogokrat potisnjeni ob rob družbe. S svojim humanitarnim delom osvešča družbo o drugačnosti življenja.

V okviru fundacije za deminiranje in pomoč žrtvam je obiskal Libanon, Egipt in Gazo, kjer je fotografiral otroke, ki so jim eksplozije vzele radost življenja. Dokumentiral je tudi obiske otrok iz Gaze v Ljubljani, kamor prihajajo na rehabilitacijo na Sočo.

A. Hodalič, Libanon

A. Hodalič, Dolenjska 2010

A. Hodalič, Pakistan

A. Hodalič, Pakistan

Z otroki v bolnišnični šoli na URI Soča je povezan v različnih projektih. Prvi skupni projekt je bil ob otvoritvi oddelka, ko je podaril otroškemu oddelku svoje prečudovite fotografije, ki krasijo oddelek in tudi izobražujejo.

Z bolnišnično šolo pa je sodeloval v mednarodnem projektu HOPE, Ohranimo svoj planet. Svoje znanje o fotografiranju pa je v letošnjem šolskem letu prenašal na učence bolnišnične šole na URI Soča.

L. Gnamuš: Luka, Arne in Matej na Ljubljanskem gradu

Za podporo Bolnišničnih olimpijskih iger v Ljubljani ter kulturno-športni izmenjavi v Bruslju deluje aktivno v društvu KROS (Društvo za kakovostno rehabilitacijo otrok Slovenije), od leta 2010. Skupaj s sodelavci je ustvaril že štiri koledarje :

- SPOROČILA OTROK SVETA 2010,
- DVA OBRAZA NAŠEGA SVETA 2011,
- DVA OBRAZA NAŠEGA SVETA 2012,
- DVA OBRAZA NAŠEGA SVETA 2013.

Vsa zbrana sredstva od prodaje koledarja so namenjena tudi kakovostnejši rehabilitaciji otrok na oddelku URI Soča.

September 2013

Senzomotorična soba

Prostor za senzomotorično integracijo

Otroški oddelek URI Soča je od 30. septembra bogatejši za prostor, ki je opremljen s pripomočki za spodbujanje in razvijanje ravnotežja ter procesiranja (senzomotorično integracijo). Senzomotorična integracija je nujna za izvedbo katerekoli dejavnosti, ki jo izvajamo v vsakodnevem življenju, tudi v šoli. Procesu senzomotorične integracije so lahko moteni, npr. pri koordinaciji oko-roka, pri gibanju v prostoru, gibanju ob predmetu, ki se premika ...

SNOEZELLEN

Učenci v bolnišnični šoli uporabljamo pripomočke:

- med učno uro, ko učenec ne more več slediti pouku,
- v odmoru med posamezno učno uro,
- pri športu.

Dejavnosti s temi pripomočki izboljšujejo gibanje v prostoru, vedenje, čustvovanje in zbranost, zato smo tega prostora učitelji in učenci v bolnišnični šoli izjemno veseli.

Oktober 2013

Grad

Ponovno na Ljubljanskem gradu

V procesu rehabilitacije je eden od ciljev učno vzgojnega dela v bolnišnični šoli tudi vključitev v širše družbeno okolje.

To je pomembno predvsem za tisto populacijo učencev in dijakov, ki so utrpeli nezgodno možgansko poškodbo.

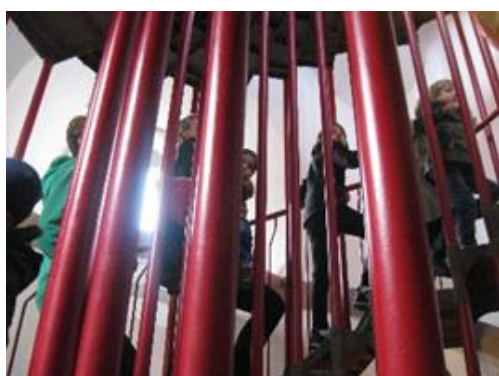
Za veliko učencev in tudi dijakov je lahko ogled gradu po dolgi in naporni rehabilitaciji prva izkušnja druženja in učenja v skupini z vrstniki in prvi odhod iz rehabilitacijske ustanove.

Torek opoldan, v tednu otroka, je bil za dijakinjo Saro izjemen dan. Prvič po nezgodni poškodbi, ki se je zgodila skoraj pred enim letom, je odšla brez staršev, z vrstniki in s spremljevalci iz rehabilitacijske ustanove na Ljubljanski grad.

Sara se spomni, da je z osnovno šolo že obiskala grad, vendar so se ji podrobnosti izgubile. Odločili smo se, da ji bomo pomagali priklicati spomine.

S Sara in drugimi učenci smo se s prilagojenim kombijem za invalidne osebe odpeljali na Ljubljanski grad.

Na gradu smo si najprej ogledali grajsko dvorišče. Učenci, ki so lahko hodili, so odšli na grajski stolp, kjer so si ogledali panoramo Ljubljane. Po ogledu pa so odšli na virtualno predstavitev nastanka gradu.

Ker na grajski stolp ni dvigala, si je Sara s svojo spremljevalko Marjeto podrobno ogledala grajsko dvorišče, vzpenjačo in grajsko prodajalno s spominki.

Ob zaključku smo vsi skupaj odšli do grajskega pisarja. Čeprav tudi do grajske kapele ni dvigala, smo spremljevalke Saro ročno odnesle v grajsko kapelo in seveda nazaj.

Veselje vseh je bilo izjemno, še posebej vesela je bila Sara. To je bil dan, ko smo se vsi veliko naučili in po svojih močeh prispevali k dobremu razpoloženju.

November 2013

Obisk

Košarkar Uniona Olimpije na obisku

V bolnišnici me je obiskal košarkar Cedric Jakson. V Ljubljani je že 2 meseca, pred tem je igral v Novi Zelandiji 2 leti.

Jakson je član Košarkarskega kluba Olimpija. Ima 27 let, visok je 191 cm. V NBA je igral skoraj celo sezono v moštvu Cleveland Cavaliers. Sezono je končal s klubom Washington Wizards. Rekel je, da je v NBA lahko delal, kar je hotel, najpomembnejši pa so mu bili treningi. Igral je tudi z LeBronom Jamesom. Klub v NBA je imel svoje letalo, na katerem so lahko jedli, kar so si zaželeli, in gledali TV, zato se je hotel vrniti.

V Evropi je bil zanj izziv, da se je naučil evropskih mer, posebej pretvarjanja dolžinskih mer.

Jakson rad kuha, vse si zna narediti sam. Obožuje purana, posebej pečenega. V prostem času igra Playstation 3 s svojimi prijatelji.

Obiska sem bil zelo vesel in z Jaksonom sem se tudi fotografiral.

S košarkarjem sem se pogovarjal v angleščini in naredil tudi prevod svojega prispevka.

December 2013

Ples

V bolnišnični šoli na URI Soča je bil četrtek, 19. 12. 2013, namenjen druženju, oblikovanju pričesk, plesu in obdarovanju.

Učencem so predpraznični čas popestrili tretješolci OŠ Ledina z učiteljico Natalijo Rožnik, frizer Sašo Mali, plesna šola Zebra in Jurij Souček.

Frizer Sašo Mali je ob prazničnem dogodku vsem učencem in otrokom na oddelku uredil pričeske. Med njegovim delom so si učenci OŠ Ledina pod vodstvom terapevtov ter tistih, ki so že imeli urejene pričeske, ogledali posamezne terapije ter sobe otrok na oddelku. Učenci OŠ Ledina in bolnišnične šole so se sproščeno pogovarjali in si izmenjali izkušnje.

Andor in Sašo

Nino in Sašo

Ko so bile vse pričeske urejene, smo nadaljevali z glasbenim programom, ki so ga pripravili naši ledinski prijatelji in učenci bolnišnične šole. Pod vodstvom Saša Malija so nam otroci na modni pisti pokazali svoje nove pričeske. Kasneje nam je Jurij Souček prebral odlomek iz pravljice Pipi in Melhijad. Druženje smo nadaljevali ob plesu v družbi plesne šole Zebra. Skupaj s starši in terapevti smo se naučili dva skupinska plesa in angleški valček v klasičnem in »kombi« paru (tj. plesalec s soplesalcem na vozičku).

Nino, Klemen in učenci OŠ Ledina

Po plesu je sledila zahvala in novoletno voščilo. Učenci OŠ Ledina in bolnišnične šole so se obdarili s presenečenji, ki so jih pripravili sami. Otroci na oddelku pa so prejeli tudi darila, ki jih je priskrbelo društvo Pogumno srce.

Posladkali smo se s piškoti, ki so jih učenci bolnišnične šole spekli sami. Sladice so bile nadvse okusne.

Vzdušje je bilo izjemno prijetno in sproščeno. Dan, ki smo ga preživeli skupaj, se nam bo dodobra vtisnil v spomin. Nepozabna izkušnja nas je pospremila tudi v praznične dni, v novo leto pa vstopamo polni poguma in dobre volje.

Januar 2014
Zgodba o levu

Lev

Nekoč je živel strašen lev. Imel je tri ušesa, tri oči in tri tace. S tremi tacami je grdo hodil. S tremi očmi je grdo gledal. S tremi ušesi je grdo poslušal, dokler ni prišel Mirko. Mirko se je ustrašil leva. Hitro je vzel radirko in poskušal zradirati leva, kar mu je seveda tudi uspelo.

Hura, hura!

Maša, 9 let, Lev je radirko

Februar 2014

PISMO FRANCETU PREŠERNU

URI Soča, Ljubljana,

5. 2. 2014

Dragi France!

V šoli se že cel dan pogovarjamo o tebi. Izvedeli smo veliko zanimivega o tvojem življenju in delu. Tvoje delo in znanje lahko srečujemo vsak dan. Zanima nas, kje si dobil idejo za Zdravljico? Mi smo danes pesniško navdihnjeni in smo zate napisali pesem.

Upamo, da ti bo všeč.

Veseli šolarji Bolnišnične šole na URI Soča

Ej, France,

FRANCE, FRANCE,

RAD SI NAS IMEL, SLOVENCE.

A ODŠEL SI DALEČ STRAN.

NAVDIHUJEJO NAS TVOJE PESMI

CEL ŽE DAN.

EJ, FRANCE.

PRIŠEL JE ŽE ČAS,

RES NAJ BO RADOSTEN ZA NAS.

EJ, FRANCE.

ŠOLARJI TI MAHAMO V POZDRAV.

EJ, FRANCE.

RIMAMO BREZ TEŽAV.

EJ, FRANCE.

NAUČIL SI NAS RES VELIKO, ZATO ZATE IZ BOLNIŠNIČNE ŠOLE SPOŠTLJIV POZDRAV.

Marec 2014

22. bolnišnične olimpijske igre

22. bolnišnične olimpijske igre

V sredo smo imeli na Soči 22. bolnišnične olimpijske igre.

Prebrala sem fair play prisego.

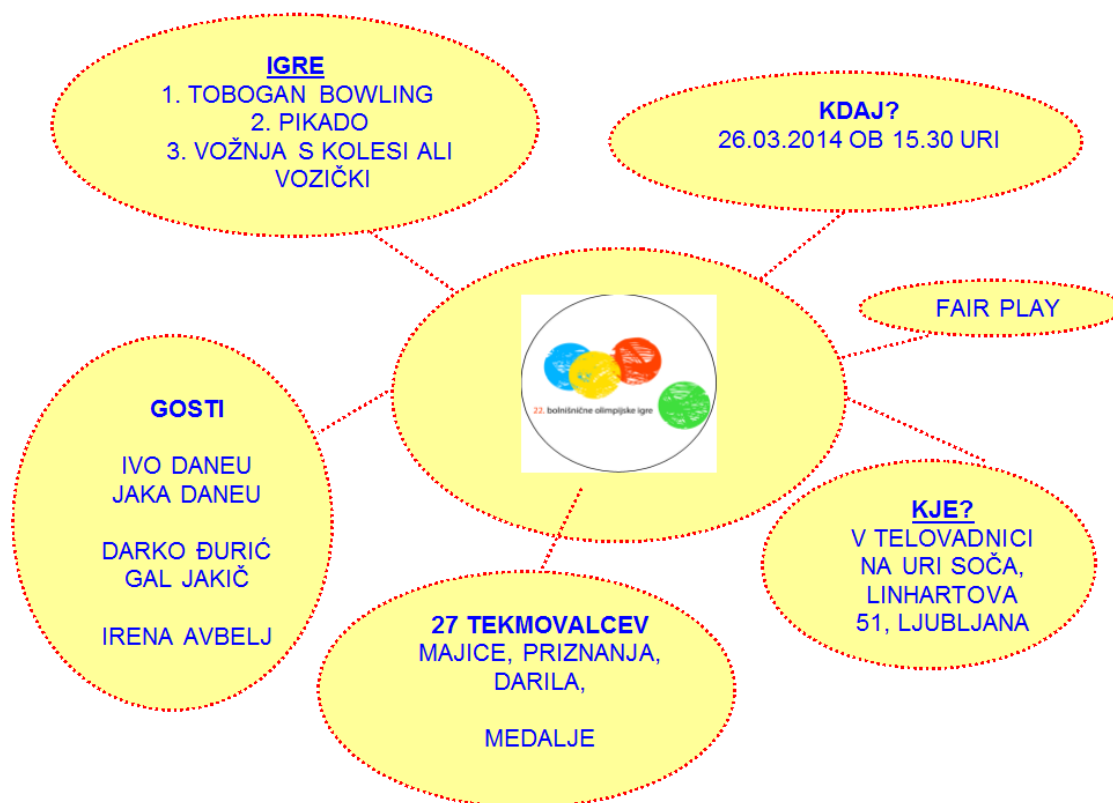
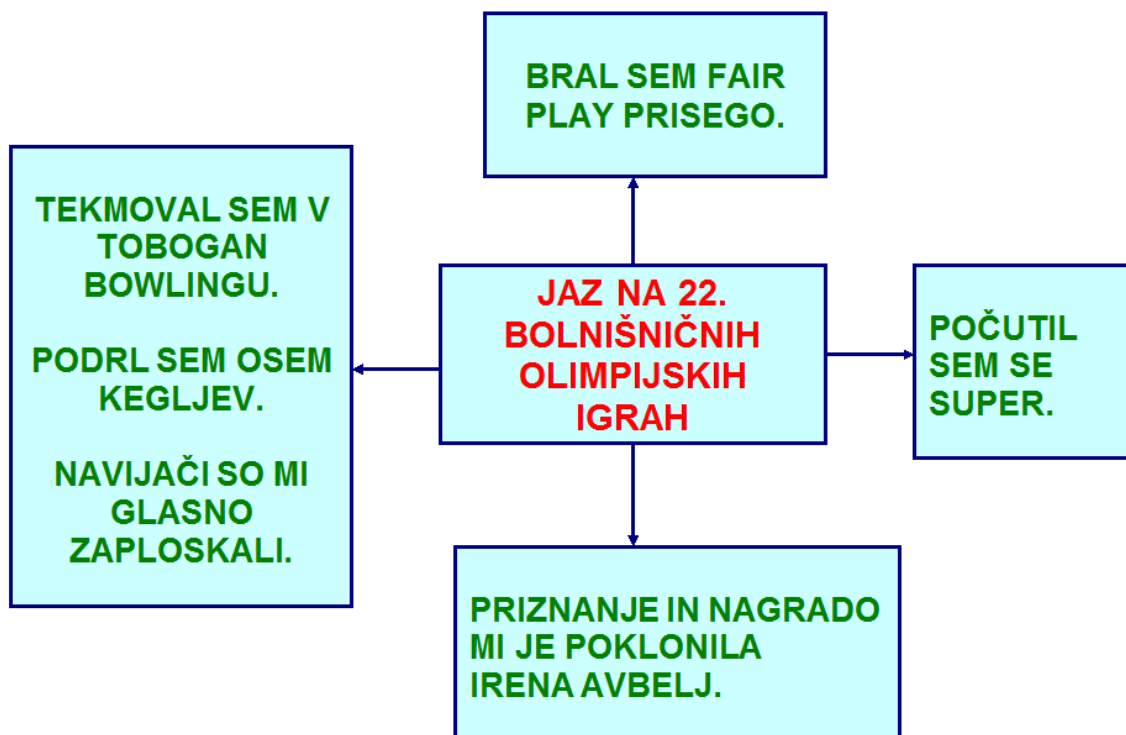
V pikadu sem osvojila srebrno medaljo. Medaljo mi je dal okrog vratu vrhunski nekdanji športnik v gimnastiki MIRO CERAR.

Kapo in priznanje pa mi je izročil paraolimpijec Darko Đurić.

Zelo všeč mi je bilo, da sem dobila medaljo, priznanje in kapo.

Vesela sem bila za vse, ki so tekmovali in bili tudi veseli.

Vaša Julija

April 2014

Ko se poti razidejo

Draga Žan in Anita,

ni dolgo nazaj, ko smo se prvič srečali. Spomnim se, kako me je skrbela moja selitev, kako se bom ujel z vama in kako me bosta vidva sprejela.

Ko zdaj pogledam nazaj, se lahko zahvalim sestri Mariji, da mi je omogočila to prečudovito bivanje v isti sobi z vama.

Dragi moj prijatelj Žan,

vesel sem, da te poznam in da si mi zaupal veliko svojih skrivnosti. Včasih ti znam nagajati, ampak vem, da tudi ti veš, da so to prijateljski "heci". Težko mi je, da odhajaš iz Soče. Vem, da nisem edini, ki tako čuti.

Meni in nam vsem si dal veliko lepega. Pokazal si nam, kako veliko ljubeče srce imaš. Pokazal si, kako se znaš zavzeti za prijatelja, kaj znaš za prijatelja narediti in kako tekmuješ v prijateljskem duhu.

Ali se spomniš, ko smo se strigli pri Maliju in potem z gelom "rihtali" pričeske? Kaj pa večerne igre s kartami ali zmage pri monopoliju?

Skupne slike bodo vedno lep spominček na naš preživet čas v Soči.

Anita,

ali veš, da si enkratna oseba, ki mi je polepšala dneve v sobi ena? Ali veš, da te bom zelo pogrešal zjutraj, ko se bom zbudil, posebej pa ob večernih urah?

Odhodi so težki za tiste, ki odhajajo, in za tiste, ki ostanejo.

Dragi Žan in draga Anita,

vem, da bo težko danes, ko bosta odhajala, in tudi po prvomajskih praznikih bo moj prihod v Sočo drugačen, ker vaju ne bo.

Učiteljica Tanja je lepo napisala v božičnem voščilu: "Oči imamo spredaj zato, da gledamo naprej."

Želim vama povedati, da ko pogledam naprej, vem, da bo to prijateljstvo ostalo za vedno.

Dobivali se bomo na kavici ali se obiskali, vendar pa to ne bo več ista soba številka ena in enak ritem kot v tem prostoru.

Hvala vama, da smo se skupaj hecali, se smejali, telovadili, upali, občasno bili žalostni, vedno pa smo se skupaj borili v tej PREČUDOVITI DRUŽINI SOČA.

Prijatelj ANDOR

Maj 2014

Hiša pripoveduje

Kmečka hiša pripoveduje ...

Ana se je nekega svežega poletnega jutra prebudila v svoji kmečki izbici. Odprla je trudne oči in pogledala skozi okno. Široko se je nasmehnila soncu. Umila se je, se oblekla v pisana oblačila in pozajtrkovala kos sveže pečenega kruha z margarino. Popila je še skodelico bele kave ter stekla v hlev, kjer jo je čakal njen islandski konj Luxor. Najprej ga je napojila in nahranila. Potem mu je skrtačila dlako, očistila podkve, ga obuzdala in osedlala. Nazadnje mu je v gobček potisnila še sladkorček, da je Luxor od sreče kar zarezgetal. Zdirjala je iz hleva in se podila po žitnih in koruznih poljih. Veter se ji je zaganjal v obraz in bila je neskončno srečna. Opoldan se je utrujena vrnila domov, kjer ji je mama, potem ko so zmolili, postregla kosilo. Ni manjkalo pohanih piščančjih bedrc in pečenega krompirja. Po kosilu je z mamo oplela vrt. Potem je pobrala sveže jagode in solato ter zalila rdeče vrtnice. Malo je posedela v senčki pod košato marelico in z babico odigrala partijo kart. Premagala jo je. Potem je v visoki travi zadremala. Prebudila jo je nadležna mravljica, ki se ji je plazila po ušesu. Sunkoma se je predramila in si nadležno žuželko izbezala iz ušesa. Kasneje sta z babico odšli v kurnik, kjer sta pobrali sveža kurja jajčka. Zvečer je štela zvezde in verjetno si je v mislih zaželela, da bi jo njen Luxor naslednji dan popeljal na konec sveta.

Pablo, 13 let

Junij 2014 Muzej sodobne umetnosti

Bil je zelo vroč junijski dan. Šest učencev bolnišnične šole se je odpravilo v Muzej sodobne umetnosti. Tam nas je sprejela mentorica pedagoških delavnic Lucija Cvjetkovič, ki je za nas pripravila posebno presenečenje z glasbenima gostoma Lunin med.

Skupaj z umetnikoma smo prepevali stare slovenske ljudske pesmi in igrali na različna glasbila.

Po glasbeno-ustvarjalnem delu smo se odpravili na ogled razstave »instalacij« umetniške skupine OHO.

Učenci so skupaj likovno ustvarjali »instalacijo« pesmi Srečka Kosovela Burja.

Učenci so bili zelo ustvarjalni in zadovoljni s svojim delom in pridobljenimi izkušnjami.

Skupno »instalacijo« smo predstavili ob prihodu tudi staršem.

September 2014

Plezalni tabor

Pogled na morsko plezalno steno

Tabor na Malem Lošinju

Med poletnimi počitnicami sem šla na plezalni tabor. Z nami je bil trener Plezalnega kluba Škofja Loka - Mesto, Sergej Epih. Poleg mene so na tabor odšli Jerca, Hana, Lea, Rok, Ožbej, Aljoša, Andrej in Tim. Stanovali smo v trenerjevem apartmaju, z Leo pa sva se igrali igro catan.

Skoraj vsak dan smo šli plezat ali plavat. Plezali smo na naravni steni in na pečinah. Stena je bila zelo strma in težka za plezanje. Bilo pa je zelo zabavno, ko smo plezali. Po plezanju smo včasih odšli do morja, kjer smo se potapljali. Našla sem veliko školjk, videla sem veliko rib in rakov samotarjev. S Timijem sva večkrat balinčkala. Ta igra mi je bila zelo všeč, ker si lahko balinček vrgel zelo daleč. Pogosto sem se družila z Leo in postali sva prijateljici.

Bilo je zelo lepo, zato bom šla na tabor tudi naslednje leto.

Kaja, 11 let

Oktober 2014
V živalskem vrtu

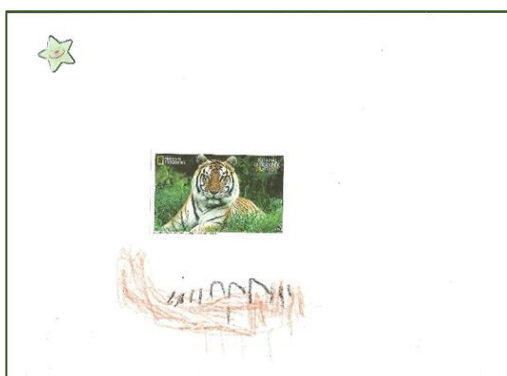
OBISK ŽIVALSKEGA VRTA

**Bili smo v živalskem vrtu.
Imeli smo se ful kul.
Živali bilo je veliko
kot še nikoli.
Peljali smo se hitro
in nismo se ustavljali.
Spremljevalce smo imeli,
da za nas so poskrbeli.
Čas hitro je mineval,
živali vse bile so zadovoljne.
Le opice so nekam čemerno
in strogo v nas strmele.
Ko pa pride slon,
naredi velik rompompom.
Z rilcem pil je vodo,
se odžejal je močno.
Bili smo v živalskem vrtu,
imeli smo se ZARES ful kul.**

Žiga, 4. razred
Lenart, 4. razred
Nace, 3. razred
Matic, 2. razred

SLON

TIGER

November 2014
Vrtnarjenje

December 2014

Evropska razstava o vesolju

Evropska razstava o vesolju je potujoča razstava, ki jo organizira Evropska komisija z namenom obveščanja evropskih državljanov o koristih in aplikacijah vesoljskih programov na Zemlji.

Razstavo so si ogledali tudi naši učenci.

Januar 2015

DOGODIVŠČINE POŠASTIC

»Povedal vam bom eno skrivnost« pravi sedemletni Anej ob obisku otrok na URI Soča.

» S svojo zgodbo vam bom odprl vrata v brezmejni domišljijijski svet«.

Anej Košorok

V knjigi nastopajo neprijazne pošasti in prijazne pošasti.

»V knjigi so se dogajale res čudne reči«, pravi Anej.

Kljub številnim oviram, ki mu jih je prineslo življenje, je pokazal in dokazal nam vsem, da je v veselju želja možno in mogoče prav vse, če si le upamo verjeti in se ne prestrašimo ob vsaki na prvi pogled mogoče tudi nepremagljivi oviri.

Februar 2015

Dom nekoč

Mestni muzej Ljubljana

Z učenci in učenkami smo obiskali Mestni muzej v Ljubljani, kjer so se udeležili delavnice **Dom nekoč**.

Dom nekoč

Učenci razredne stopnje so pomagali gospodnji Magdaleni pri opravljanju gospodinjskih del v preteklosti. Prali in likali so perilo, prišili gumbe, zmleli kavo in orehe, pripravili piškote, ožemali limone, čistili čevlje in ribali tla. Stare predmete so učenci uporabljali prav tako, kot so to počele njihove prababice. Pri tem jih je gostiteljica, gospodinja Magdalena, skozi pripoved popeljala v čas pred šestdesetimi leti.

Pranje perila

Mletje kave

Ribanje tal

Čiščenje čevljev

Šivanje gumbov

Mletje orehov

Marec 2015

POSEBNI PRIJATELJI

Vas kdaj stisne pri srcu ob misli na kupe igrač, s katerimi so zasuti naši otroci?

Pri odločitvah o tem, koliko igrač in kakšne igrače naj ponudimo otrokom, se mnogi starši soočajo s tesnobo. Večina nas ugotavlja, da imajo naši otroci preveč igrač, skrbi nas tudi njihova kakovost.

S Posebnimi prijatelji je društvo Smetumet na igriv in premišljen način ozaveščalo otroke, starše in druge o pomenu vključenosti oseb s posebnimi potrebami, o pretirani potrošnji in o reciklaži igrač. V ta namen so na otroškem oddelku postavili stalno razstavo Posebni prijatelji.

En poseben dan v marcu pa so pripravili tudi delavnico. Otroški oddelek se je spremenil v zdravniško ordinacijo za bolne »pliškote«.

Vsak otrok je svojega pliškota pospremil v ordinacijo, kjer so pliškoti dobili posebne bolniške kartone. Potem so odšli do zdravnika, ki jih je pregledal in dal navodila za potek zdravljenja.

Otroci so svoje pliškote lahko odnesli tudi domov.

April 2015

Vse je mogoče

VSE JE MOGOČE

Bilo je leto 2096, ko se je nekega dne na neznanem planetu, po imenu Soča, znašel nek čuden znanstvenik po imenu Jack. Planet Soča je bil tako čuden, da ga še on ni znal opisati. Vse je bilo zelo čudno: ljudje, živali, predmeti, stavbe ipd.

S planeta Zemlja je na planet Soča potoval tisoč let. Med potjo je desetkrat zamenjal galaksije. Na vsaki galaksiji je bilo nekaj drugačnega: na eni so bili roboti, na drugi piloti, na tretjem ljudje z maskami, na deveti poškodovanci, na deseti pa ljudje, ki so imeli do takrat mir. In na tej deseti se je tudi ustavil. Tam je med drugim srečal zlatokopa Chucka Norrisa, ki je znal uničiti jamo in iz nje dobiti žlahtne kovine v zelo kratkem času. To je Jack tako občudoval, da ga je povabil v borbo s sovražniki iz devete galaksije. Na slednji so bile ovire, na katerih si se hitro poškodoval. Ta galaksija se je nekaj časa bližala Soči, a na tem planetu so se odločili upreti napadu. Zgradili so železno vojsko in pošiljali komete na sovražno galaksijo. Nekdaj se je celo toliko približala, da so se na planetu Soča že vsi poškodovali. Vsi so bili že obupani, še posebej takrat, ko so sovražniki dobili orožje, ki so ga postavili na planet. To orožje je bilo nemogoče odstraniti, zato so se odločili zgraditi nekaj učinkovitega proti poškodbam planeta. Jacku je s Chuckom uspelo narediti načrt. Z neverjetno predanostjo, vztrajnostjo, močjo, voljo, s pomočjo drug drugemu so zavarovani šli na to galaksijo in uničenje preprečili s posebnimi vetrnimi tokovi. Propad planeta so tako preprečili.

Kljub temu da so bili prebivalci planeta Soča poškodovani, so hitro okrevali. Jack pa je od Chucka dobil tono zlata, ki ga je nato porabil za prenavo planeta. Vsi so živeli srečno, devete galaksije pa nikoli več ni bilo nazaj. Jack je od tedaj užival v zadovoljstvu in slavi.

Jaka, 13 let

Maj 2015
Napredovanje

Vsak dan bolj napredujem

Anita se že enajst let trudi, da bi dosegla svoj cilj. Da bi bila čim bolj mobilna in da bi igrala nogomet s svojimi vrstniki.

Kako je spoznala, da v življenju ni težav, ampak so samo izzivi, si lahko ogledate na spodnji povezavi.

Vsak dan bolj napredujem:

<http://261.gvs.arnes.si/bsola.si/wp-content/uploads/2015/06/Anita.mp4>

Anita z družino.

Vsak dan bolj napredujem.

Junij 2015
Obisk Ljubljane

PREŠERNOV TRG JE EDEN IZMED OSREDNJIH TRGOV V LJUBLJANI, KI JE POIMENOVAN PO SLOVENSLEM PESNIKU FRANCETU PREŠERNU. NAHAJA SE OB DESNEM BREGU LJUBLJANICE

OB TROMOSTOVJU, NASPROTI STAREGA MESTNEGA JEDRA.

RIBJA BRV

RIBJA BRV JE BIL MANJŠI MOST (BRV) ZA PEŠČE PREKO LJUBLJANICE.

DANES JE PRENOVLJEN IN NAS VODI DO MANJŠEGA TRGA, KJER SO PRED 500 LETI PRVIČ PRODAJALI RIBE.

MESTNA HIŠA

PO OZKI TLAKOVANI ULICI SMO PRIŠLI DO MESTNE HIŠE.

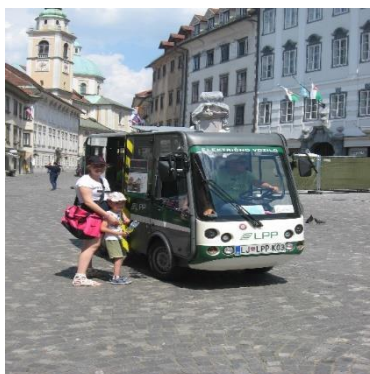

V MESTNI HIŠI SMO VIDELI NAČRT MESTA, VODNJAK IN SI OGLEDALI SLIKO SLIKARJA ZMAGA MODICA KONCERT.

ROBBOV VODNJAK

ROBBOV VODNJAK JE VODNJAK S SKULPTURAMI IZ BELEGA MARMORJA. AVTOR VODNJAKA JE FRANCESCO ROBBA. VODNJAK UPODABLJA REKE SAVO, KRKO IN LJUBLJANICO.

STAL JE NA MESTNEM TRGU PRED MESTNO HIŠO, NA STIČIŠČU TREH MESTNIH ULIC, KJER JE SEDAJ POSTAVLJENA REPLIKA. ORIGINAL JE OD AVGUSTA 2008 SHRANJEN V NARODNI GALERIJ SLOVENIJE.

KER SMO BILI ŽE ZELO UTRUJENI, NAS JE **KAVALIR** Z MESTNEGA TRGA ZAPELJAL DO TROMOSTOVJA.

ČEZ TRŽNICO ...

NA STOJNICAH SMO SI OGLEDOVALI SPOMINKE, SKUPAJ S ŠTORKLIO MICI.

... DO MESARSKEGA MOSTA

MESARSKI MOST JE MOST ČEZ LJUBLJANICO, KI POVEZUJE LJUBLJANSKO TRŽNICO S PETKOVŠKOVIM NABREŽJEM IN JE NAMENJEN PEŠCEM IN KOLESARJEM. ZGRAJEN JE BIL LETA 2010.

OSVEŽITEV

NA PETKOVŠKOVEM NABREŽJU SMO SE OSVEŽILI S SLADOLEDOM. BIL JE ZELO DOBER. PRIJETNO SMO SE ZABAVALI.

PO LJUBLJANI SMO SE V SPREMSTVU UČITELJICE IN SPECIALNE PEDAGOGINJE

SPREHAJALI: NEJC, KRIS, ZALA, AMADEJA IN TIM.

